

‘Aamsterdam, le sixième novembre 1812. Le Baron d’empire, l’un des commandants de la legion d’honneur, maitre des requetes. Intendant de l’interieur en Hollande à Monsieur le Préfet du département des Bouches de la Meuse’.

Na deze fraaie titels volgt dan het negatieve antwoord. Immers, zo stelt Rijksbaron d’Alphonse, de aard van een testament brengt mede dat het volstrekt onbekend blijft, totdat het op een wettige wijze is geopend.

Anthonetta moet zich bij dit besluit neerleggen, alhoewel ze heel goed weet dat de strekking van haar testament in het geheel niet zo onbekend is. Zo krijgt ze in september 1812 een smeekbrief van Benjamin Arrenberg waaruit blijkt dat men op de hoogte is van haar plannen ³²).

Arrenberg schrijft o.a.: ‘Ik weet uit gezegden van uw broer en uit andere omstandigheden dat Uwe Edele het plan heeft om uwe schatten te besteden om arme behoeftige mensen gelukkig te maken. God almachtig zegene Uw voornemen, geniet hier op aarde nog lang de streelende gewaarwordingen van Uwe weldadigheid en dat Uwe daden Gode welbehaaglyk mogen zyn. Maar degenen die in Uw gesticht genot zullen trekken van Uwe goedheden, zullen slechts Uwe nagedagtenis kunnen zegenen’.

Deze laatste opmerking zal Anthonetta wel als onplezierig hebben ervaren, gezien haar pogingen om nog bij haar leven de Fundatie te realiseren.

Arrenberg vervolgt zijn romantisch proza met te stellen dat hij haar nú wel vast wil prijzen als ze hem zijn schuld maar kwijtscheldt. Een schriftelijk antwoord krijgt Arrenberg niet meer. Als hij, jaren later, nog met de Regenten over z’n schuld aan het bakkeleien is, beroept hij zich op mondelinge toezeggingen van mejuffrouw Kuijl ³³).

Anthonetta zelf zal meer geïnteresseerd zijn geweest in de briefwisseling met de heren Van Maanen en Van Gennep, de Eerste en Oudste President van het Keizerlijk Gerechtshof ³⁴). Graag wilde zij in haar testament laten vastleggen dat deze hooggeplaatste functionarissen de functie van Beschermer zouden vervullen. Na zich uitgebreid over het testament te hebben gebogen lieten de twee heren zich in een brief aan notaris Nozeman lovend uit over het door hem opgestelde concept-testament. Tevens verklaarden zij zich bereid om de hen toegedachte functie te vervullen ³⁵). Zo kon dus worden vastgelegd dat de functie Beschermer in het vervolg zou worden vervuld door leden van het hoogste